

Sborový dopis 12/17

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 29

ÚVODNÍK

Vánoce v nás

Je dobré si opět uvědomit to, že se Ježíš narodil proto, aby mne zachránil.

Připomínejme si to sami pro sebe, i ve své rodině.

Spasitele. Náhle dostaly jiný rozměr, jinou hloubku a jiný význam. Trochu zavádějící a zmatečné na tom bylo to, že někteří křesťané považují Vánoce za pohanský svátek. Někteří tyto svátky neslaví anebo alespoň nemají stromeček. Určitě jste se s tím už setkali. Možná i do této kategorie patříte. Naposledy se mne na to ptal jeden bratr v Kristu minulý pátek v Londýně: „Slavíte u vás Vánoce? Máte doma stromeček? Víš o tom, že je to pohanský svátek?“ Myslel tím mne osobně, náš sbor a vůbec křesťany v naší zemi. Co byste na to odpověděli vy? Začal jsem tím, na čem jsme se shodli. Na tom, že se Ježíš Kristus skutečně narodil v Betlémě. A že to bylo velmi důležité pro naši spásu. A na konec jsme se shodli na tom, že záleží na srdci člověka. Nikoli na stromečku a dalších vnějších věcech.

Najdeme si, ty i já, tento rok čas na to, abychom si připomněli narození Krista? Ano, On se možná narodil jiný měsíc a určitě Marie s Josefem nezdobili stromeček, ale jistě je to, že se Spasitel narodil. Proto

aby mohl, podle vlastních slov, vykonat to, k čemu byl poslán. Aby skrze svoji službu, svoji poslušnost a svou smrt na kříži naplnil to, o čem sám mluvil:

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící, pozvednout truchlící na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je „Stromy spravedlnosti“ a „Sadba Hospodinova“ k jeho oslavě. Izajáš 61,1-3

Pro nás, pro Boží lid, je tato skutečnost základní věcí, ale někdy se stává běžnou věcí, co patří spíše do nedělní školy. Přesto je důležité si to připomínat. Sami pro sebe. V mém vlastním životě. V mojí vlastní rodině. Je dobré si opět uvědomit, že se Ježíš narodil proto, aby mne zachránil. A všechny ty další věci, které se dějí o Vánocích, jsou prostě už jen přidanou hodnotou. Dejme si nějaký čas o letošních svátcích a nechme na sebe tuto skutečnost znovu a nově působit. Projijme Vánoce v nás, projijme znovu vděčnost ze spásy, vzdejme Bohu díky za vše, co v našem životě udělal a dělá, nechme se znovu naplnit Duchem Božím. A nakonec ještě velmi důležitá věc. Využijme letošní Vánoce k tomu, abychom mohli někomu dalšímu říci o Ježíši Kristu. Lidé jsou během těchto svátků někdy více otevření, a tak jim můžeme zvěstovat tu Dobrou zprávu, kterou je evangelium Ježíše Krista.

Můžeme se modlit třeba takto: Bože, Otče, děkuji ti za Pána Ježíše Krista. Děkuji, že se narodil, aby mohl vykonat to, k čemu jsi ho poslal. Děkuji za jeho poslušnost, která ho vedla až na kříž. Dej, ať mohu tyto vánoční svátky prožít znovu vděčností za to, že jsem mohl Pána Ježíše Krista poznat, pozvat ho do svého života a učinit ho svým Pánem a Spasitelem. Ukaž mi také, prosím, někoho, komu budu moci zvěstovat evangelium, a připrav srdce toho člověka k tomu, aby tuto zprávu přijal a uvěřil v tebe. Amen.

Petr Kácha

SVĚDECTVÍ

Klíč k srdci

Učím se dělat věci, které povzbuzují mou lásku k Bohu. I to, co dělat nechci, když pro to vnímám Boží vedení. Snažím se neřídit se podle pocitů, toužím však Boží lásku prožívat. Jinak ji totiž sotva dokážu projevit. Někdy vidím v člověku Ježíše. Bůh Otec ho miluje. Když mám víru vystoupit z loďky, vykročím k němu a zkusím mu vyjádřit Boží lásku. Obvykle to povzbudí i mne samého a Svátý Duch mi v takových chvílích dává odvahu nabídnout modlitbu. Svátý Duch je totiž blízko lidí, které miluje, za které Ježíš zemřel a pro které vstal z mrtvých.

Opravdu mne překvapilo, když jsem zažil prokazatelné Boží jednání při rozhovorech s paní ve výrobě klíčů. Ptal jsem tam se na možnost vyrobit zvláštní klíč a vnímal jsem příležitost ke svědectví. Ještě jsem ji ale nevyužil. Podruhé, při objednání klíče, jsem jí dal Bibli a vyprávěl o Ježíši a o Boží lásce. Na důkaz, že je Bůh živý, jsem jí nabídl modlitbu. Podala mi ruku a pocítila hřejivý dotek pokoje. Další týden jsem paní znovu vyhledal, ale byla smutná. Bolela ji záda. Hodně jsme mluvili, i o zázraku stvoření. Vyjádřila svůj obdiv k rození dětí. Vděčnost uvolňuje cestu víře. Nabídnout jí modlitbu za bolavou ploténku. K mému nadšení zažila teplo a úlevu od bolesti. Mohla se narovnat a ohnout. Při další návštěvě se totéž opakovalo s rameňem. Prostě malý zázrak. Věřím, že zažila dotek Boží lásky, ale potřebuje také prožít usvědčení z hříchu a přijmout Boží odpuštění.

Člověk může dát jen to, co má. Proto se každý den učím prožívat, že Bůh je můj Otec, Tatínek, ten nejlepší ze všech. Že jsem Jeho syn. Pohnutí v srdci a příležitost se totiž potkávají krátce. Hlavní je mít odvahu začít. Pak už to bude dobré. Petr H.

PŘEČTĚTE SI

Rozhovor s Markem Prošnerem 3
Předvánoční postřehy z Izraele 5
Radostně zvěstovat evangelium 7

Výjezd vedení sboru

První listopadový víkend vyjeli sboroví starší a vedoucí speciálních služeb na společný víkend. Tentokrát jsme měli i společné jídlo, více času na sdílení, šli jsme i na výlet. Na výlet a na jeden večerní program se k nám připojili vedoucí mládeže, kteří měli svůj výjezd ve stejném termínu a budově.

Na setkání jsme hovořili o tom, jak vést shromáždění, dát prostor Duchu svatému a nedat prostor zmatku nebo náboženským projevům. Velkou část jsme věnovali rozhovoru o péči o přicházející lidi, o učednictví, vyhodnocovali jsme systém scházení sborových vedoucích, hovořili jsme o službě lidem, kteří přicházejí do sboru a žijí v nestandardních vztazích.

Kromě těchto koncepčních věcí jsme zahájili proces povolání Dana Gawlika regionálním starším KSP Střed a rozhodli o pověření vedením chval Davida Bukáčka (pověření předchází u vedoucích různých služeb ve sboru ustanovení a trvá minimálně půl roku).

Věnovali jsme se plánu akcí na další období, a to speciálně sborovému půstu, Dnům dobrých zpráv a akcím pro rodiny a svobodné.

Specialitou letošního výjezdu byl test znalostí Bible, teologie, dobového pozadí a místopisu, který připravil Jiří Bukovský. Test má vést k zamyšlení a studiu ty, kteří s testem zápasili nepříliš úspěšně (zápasili ale všichni, protože lehký určitě nebyl), a také na zmapování oblastí, kde je třeba více vyučovat. Další specialitou bylo, že jsme věnovali určitý čas osobním svědectvím o Božím jednání v našich životech. Je povzbuzující si připomenout, co všechno Bůh již udělal.

Jako vždy jsme měli i společný čas modliteb a chval. Nezaznělo tentokrát tolik prorockých slov, ale s Pánem jsme se setkali. Vidíme, že Bůh má pro nás dobré plány, a chceme do nich vstoupit.

Lubomír Ondráček

Evangelizace ve Slovinsku

Aktuální zpráva z Nové Gorice, kde působí čeští misionáři Petr a Eva Böhmovi, kteří zde založili sbor *Evangelijski center Nova Gorica*.

V našem městě jsme letos připravili představení k pětistému výročí reformace, na kterém vystupovala skupina **Dar srdce**, tvořená křesťany z některých slovinských sborů. Toto umělecké těleso pořádá podobné evangelizační koncerty a divadelní představení s reformační tematikou v mnoha slovinských městech již řadu let.

Do kulturního domu v Nové Gorici přišlo tentokrát okolo dvou set lidí a programu

charakter večera a také postavení našeho sboru ve městě.

Největší slovinský reformátor Trubar byl také ústřední postavou hudebně dramatického vystoupení, jehož obsah byl hluboký a působivý. Kromě četných písní byla hlavním nositelem zvěsti večera divadelní část, v níž skupina Dar srdce připomněla 95 Luterových tezí a některé důležité fáze ze života Primože Trubara. Hlavní částí představení však byl rozhovor reformátora s třemi soudobými postavami, které prožívaly životní prázdnotu, rozbité vztahy, cynismus a zklamání. V těchto momentech přinášel „Trubar“ jasné evangelium. Na závěr skupina zazpívala modlitbu „Pane, uzdrav náš národ“. Představení bylo velmi silné a lidé (většinou nevěřící)

se zúčastnil i starosta, který na začátku krátce promluvil. Zdůraznil, že si Slovinci reformaci připomínají kvůli Primožu Trubarovi, jenž jim vytvořil spisovný jazyk. Starostova přítomnost podpořila slavnostní

Povolební situace hrozí patem a zatím se nezdá, že by se podařilo sestavit většinovou vládu. Modleme se za vznik stabilní poctivé vlády a za ochranu před nárůstem extremistických požadavků a dohod na základě osobních zájmů politiků a stran. Žehnejme politikům, aby se naučili spolu jednat a hledat legitimní kompromisy.

Za oslovení našich spoluobčanů v předvánočním období evangeliem. Jak při osobním zvěstování evangelia, tak při společných akcích, které před Vánoci připravujeme.

Základy – začínají v lednu. Během prosince se formuje služební tým a je čas na zvaní. Modleme se, aby se podařilo oslovit ty pravé lidi a aby hlavně účastníci Alfy zvážili, zda jsou pro ně Základy vhodným pokračováním, a nenechali si účast něčím překazit.

Vyhodnocení minulých témat

Výsledky voleb asi každý hodnotí různě, ale můžeme děkovat, že poklesla výrazně podpora KSČM a že se do Parlamentu nedostali někteří poslanci s extrémními nebo protirodinnými postoji, např. bývalé poslankyně Semelová a Marksová. Alfa i Předmanželský kurz v době uzávěrky SD stále probíhají a stejně tak dosud nemáme nového koordinátora Kroužků na Palmovce.

během vystoupení mnohokrát hodnotili obsah i provedení spontánním potleskem.

Na konci večera dostal každý návštěvník zdarma výtisk Nového zákona Jurije Dalmatina (první překlad celé Bible z roku 1584, přeložený do soudobé slovinštiny). Všichni si také měli možnost popovídat s členy skupiny Dar srdce v předsálí kulturního domu, kde jsme připravili pohoštění.

Nejdůležitější samozřejmě bylo, že přítomní lidé slyšeli do divadelní formy zabalenou jasnou zvěst o tom, jak Bůh jedná v našich životech. Vystoupení překročilo naše vlastní očekávání v tom, jak je možno modernímu člověku přiblížit základní Boží pravdy. Pro mnoho přítomných byly velice aktuální okamžiky, kdy „Trubar“ ukazoval Boží řešení na zničené rodiny, materialismus a zklamání ze života bez Boha. Představení se zúčastnili také někteří žáci naší hudební školy se svými rodiči.

Jsmo vděční Bohu, který jednal při přípravách i během programu, a také všem – včetně KS Praha, kteří se spolupodíleli na financování této (pro náš sbor nákladné) akce a nesli spolu s námi modlitební břímě tohoto rozsévání. Prosíme, modlete se s námi i nadále za růst toho, co bylo během této události do lidských srdcí zaseto.

Petr a Eva Böhmovi

Naplňuji svoje povolání, říká Marek Prosner, senior Křesťanských společenství v ČR

Řekni, prosím, něco o sobě...

Chodil jsem do katolického kostela a považoval jsem se za křesťana, ale žil jsem si jako bezvěrec. S plným evangeliem jsem se setkal až v roce 1988, když do Klatov přišel nový husitský farář, znovuzrozený člověk. Uslyšel jsem evangelium a 24. září 1988 jsem uvěřil v Pána Ježíše Krista. Pak jsem byl pokřtěn Duchem svatým skrze dva bratry z Manin a po 4 dnech jsem byl pokřtěn v rybníku u Klatov. Okamžitě jsem byl vysvobozený ze závislosti na alkoholu. A moc Páně ve mně začala působit a za to jsem vděčný. Každý den jsme tehdy v roce 1988 chodili na faru, mluvili o všech těch „Božích věcech“, společně se modlili a zpívali chvály...

Později, v roce 1992, jsme odešli z husitské církve a následně jsme založili KS Klatovy. Ale ještě předtím než byl sbor KS Klatovy založen, jsem odjel na rok do USA. Po návratu jsem byl rozhodnutý, že chci pracovat pro Boží království. Vědom si toho, že mě po nějakou dobu je ochotný podporovat sbor ze států, ve kterém jsem ten rok předtím žil, začal jsem na plný úvazek sloužit v církvi. V letech 91–94, jsem sloužil jako překladatel, průvodce pro různé zahraniční kazatele a byl jsem starším ve svém domácím sboru. Rok z toho jsem byl zapojen do práce v biblické škole Harvest International v Kostelci. Byl jsem mladý služebník a setkával jsem se v církvi s otázkami nad tím, zda jsem vůbec schopný pochopit, jak těžce se pracuje lidem „ve světě“. I proto jsem v roce 1994 nastoupil do „světského“ zaměstnání, a to na čtyři dny v týdnu s tím, že zbylé tři dny jsem měl oddělené pro práci v církvi. Tenhle způsob jsem dodržel až do roku 2000, kdy jsem nastoupil jako pastor na plný úvazek. V roce 2008 jsem viděl, že vedle mě vyrostl následovník, proto jsem mu sbor předal a sám jsem nastoupil do nad-sborové služby v KS.

V roce 1994 jsem se oženil se Zdenkou a o rok později se nám narodil první syn Jan-Marek, v roce 1998 přišel na svět druhý syn Matěj-Marek a v roce 2003 nás překvapil náš nejmladší syn David-Marek.

Proč jsi byl jmenován Seniořem KS?

Od r 2003 jsem v Radě KS a od roku 2008 sloužím jako nad-sborový pastýř. My v KS nemáme příliš jasně definovanou práci Seniora nebo radního, ale to nemáme pevně formulované ani u pastora, nebo staršího. Já mám za to, že jsem byl povolán do úřadu Seniora ne kvůli obsazení nějaké funk-

„Nejvíc mě těší,
že Bůh proměňuje
lidské životy.“

ce, ale proto že bratři rozpoznali, že to co dělám, je to, co odpovídá postu Seniora. Proto mě navrhli a církve mně hlasováním přijala.

Jak tvoje práce probíhá?

Do sborů jezdím především kvůli péči o vdoucí, kteří nesou na svých zádech mnohá břemena, která jsou nedílnou součástí jejich služby. Navštěvuji takové sbory, které o moji přítomnost stojí a mají za to, že jim mohu být k užitku. Když přijedu do sbor, setkám se s pastorem a s jeho rodinou. Podle možností v jejich společenství strávím nějaký ten čas, den nebo dva. Jsme spolu a během těchto společných dní se mohou objevit různé věci, které řešíme. To je, z mého pohledu, taková ta „běžná péče“. Ale existují i situace, kdy někde skutečně vznikne konflikt a je v něm potřeba zasáhnout. Pastor versus starší, pastor versus sbor, nebo rozkoly ve staršovstvu. To pak vyžaduje rychlejší a hlubší vstup do dění. V průběhu roku se mi daří dostat se do všech sborů, které o tuto nadsborovou službu mají zájem. Ale samozřejmě, jezdím i do sborů, které mě pozvou, abych „pouze“ kázal.

A baví tě to?

Jestli mě to baví? Moc mě to baví! Baví, protože to povolání mám v sobě už dlouho. Chtěl jsem pomáhat lidem kolem sebe už jako neobrácený. Na vojně v letech 1984–86 jsem si, více než kdy předtím, uvědomil lidská trápení, strádání a neštěstí. Už tam někde jsem se rozhodl, že bych chtěl být farářem, psychologem nebo psychiatrem. Prostě někým užitečným v lidských životech. A poté co jsem se obrátil, byla pastorační služba jasnou volbou. Postupem času, když jsem měl možnost být vedle Johna Mac Farlana, jezdit s ním po sborech a vidět jeho službu, způsoby chování i jeho motivy ke službě. Být tak blízko u toho všeho, bylo pro mě velkým požehnáním. Uvědomil jsem si, že tenhle typ služby je i mým povoláním. Proto také, když jsem se chtěl se Zdenkou oženit, ptal jsem se jí, naprosto neromanticky, zda si je vědoma toho, že jestli řekne „ano“, že si mě bude muset vzít i se vším tím nasazením pro církve a pro službu v ní. Sloužím Pánu v tom, do čeho mě povolal a jsem spokojen!

Co tě nejvíc těší?

Že v té službě vidím, jak Bůh proměňuje lidské životy, to mě asi povzbuzuje nejvíc. Lidé se posouvají, přibližují k Božímu království. V jednom sboru jsem kdysi kázal na místo z Písma, kde Pavel Timoteovi (1. Tim 4,16) říká, aby přinášel evangelium, že to poslouží ke spasení jemu i posluchačům. Čili vlastně pořád pracujeme na tom, že pomáháme k záchraně těm, které nám Hospodin svěřil. To mě opravdu těší.

Staráš se tedy jen o ty sbory, které o to stojí? Jaká je role Seniora?

Jedna věc je nadsborová služba a druhá je správcovství církve. Rada KS, potažmo Senior je, jak říká Základní dokument KS, duchovní správce církve. Jezdím na pozvání, ale kdybych věděl, že se někde porušují hodnoty KS, tak Rada může přijet i bez pozvání. Ale pokud vím, tak jsme tento způsob řešení, jako Rada a za celých 14 let působení, využili jen jednou. Určitě, kdybych věděl, že se v některém, a to jakémkoli sboru v KS něco zlého děje, poskytl bych pomoc.

Jak jsi časově vytížený?

Ano, je pravda, že si už musím dělat plán. Návštěvy sborů plánuji na tři měsíce dopředu. Mám v patrnosti, kdy jsem byl na kterém sboru naposledy, co jsme probírali, zda daná potřeba vyžaduje můj intenzivnější zájem, nebo zda postačí, budu-li v užším telefonním kontaktu s pastorem sboru. Do mé služby, tak jak jí rozumím, spadá i to, že když přijdou nějaké závažné věci, jako těžká nemoc nebo úmrtí, tak se starám o komunikaci mezi těmi komu se zlé děje a námi ostatními v KS. Některé neděle mám oddělené pro můj domácí sbor, KS Klatovy. Je pravda, že někdy jsem požádán,

abych kázal, ale jindy jen sedím na sborové židli a jsem vděčný za odpočinek v přítomnosti Páně. Pak jsou dny, kdy odjedu z domu do svíce sborů a vracím se po 10, 14, 21 dnech, podle toho jak je to třeba.

Hlídáš si nějaké volné víkendy nebo dny?

Hlídat si volné dny nebo víkendy? Povolání je výjimečná a náročná činnost, která není zaměstnáním. Nedá se do pátku dělat a přes víkend ji odkládat. Služba se nedá omezit nějakým zákoníkem práce, nebo časovým rámcem. Někdy má přednost církev, někdy rodina. Nemám rád ta rozdělení, kdy se postupuje tak, že na prvním místě po Pánu je rodina, na druhém služba v církvi, protože vidím, že jsou období, kdy se všichni musíme nasadit pro církev, i moje rodina, i když jsou např. prázdniny. A pak je čas, kdy se všichni musíme nasadit pro rodinu. Takže to je takové „plovoucí“. Z domu bývám pryč i některé dny v týdnu, nejen víkendy. Snažím se ale různá formální jednání kumulovat a tím co nejlépe využívat čas. A potom jsou situace, kdy na jedno jednání jedu a podřídí se mu celý den, jako jsou např. jednání Rady.

A co koníčky, máš nějaký?

Mám takovou „libůstku“. V rádiu 7 (TWR) jsem jednou za měsíc (ve středu večer) v pořadu „Kudy kam“. A jsem také v Radě tohoto rádia. Dá se tohle považovat za „koníček“? I když to znamená, že do Brna potřebuji zajet minimálně čtyřikrát do roka

„Ve službě církvi se mi snoubí úplně všechno: práce, koníček, naplnění.“

a strávit tam asi tak tři dny, dělám to velmi rád. A událost v mém životě, která je v poslední době pro mě nová, je vznik Rady konferenčního centra „Immanuel“ v Dlouhém. Jsem členem i této Rady a zastupuji v ní českou církev. Je to pro mě výjimečná

příležitost se přiblížit k lidem ze zahraničí, těm, kterým leží na srdci misie v Čechách, ale ani v tomto případě nevím, zda je to „koníček“? Nicméně je to služba, která je nad rámec KS, je to práce na „vinici“, která mě těší. Trochu teď fotím. Už jsem to kdysi dělal, ale teď se to znovu učím a také jedu rád jednou za rok dělat s přáteli tábor pro asi 25 dětí. Je to lyžařský tábor, běžky i sjezdovky, na Kvildě. Dělán tam i duchovní programy a také trochu lyžuji. Je to pro mě takový týden „nadechnutí“ se v přírodě, na čerstvém vzduchu.

A jak snášíš tvoji práci Zdenka a děti?

Kdyby moji práci Zdenka „jen snášela“, měl bych určitě velký problém. Odpovím slovy mojí milované ženy. Naučili se prý na mě čekat a přitom se mnou počítat. Respektují moji nepřítomnost a nevyčítají mi jí, i když by, zcela jistě, mnohdy mohli.

A já k tomu dodávám. Není to vždy „růžové“, muselo si to „sednout“, jako každá služba. Mnohé věci jsem neudělal dobře, ale i z toho se chci poučit a dělat to dnes lépe než včera. A díky Pánu, že zrovna tohle je v Ježíši Kristu možné. (ptala se Nanda)

JAK JSME TO PROŽIL

Hraní na bicí

S bicími nástroji to u mě začalo docela „nevinně“. Mamka se prostě rozhodla, že se začnu učit na nějaký hudební nástroj a mě, už ani nevím proč, napadly bicí. To mi bylo 12 let a vůbec jsem neplánoval, že se z toho nakonec vyklube nejdůležitější součást mého života a taky vztahu s Bohem. Moje začátky byly dost nesmělé a poprvé jsem se do chval zapojil asi až po třech letech, kdy u nás na regionu Sever bylo mládežnické shromáždění a naše vedoucí chval (teď je to dokonce moje švagrová) mě nějakým nepochopitelným způsobem přesvědčila, abych s nimi hrál na djembe. To byl začátek mojí služby. Ne, neslyšel jsem jasný Boží hlas, abych hrál ve chválách, ale jednoduše jsem kývnul na nabídku, která mi byla poskytnuta. I když se mi do toho úplně nechtělo, přijal jsem tu výzvu a nakonec tím započala moje dosud neukončená služba ve chválách v našem sboru.

S pozdějším hraním už přímo na bicí to bylo podobné. Kamarád, který sloužil v IHOPPU (Mezinárodní dům modliteb v Praze) se mě zeptal, jestli je nemůžu doplnit při jedné dvouhodinové strážce chval a modliteb, tím začala moje tříletá služba v IHOPPU. Opět jsem neslyšel jasné vedení, ale šel jsem do toho a zpětně vidím, že to bylo neskutečně správné rozhodnutí. Služba ve chválách, obzvláště na bicí, mi nepřišla zas tak důležitá, ale právě i díky IHOPPU jsem zjistil, že si Bůh může tento

nástroj opravdu používat. Nechci nijak přeceňovat duchovní význam konkrétních nástrojů nebo hudby vůbec, ale zažil jsem, že se skrze chválu i moji hru na bicí mohl vést duchovní boj. Prostě bicí nástroje odrážejí také část Božího charakteru, té Jeho bojovné části. A i v konkrétním proroctví mi bylo potvrzováno, že skrze bicí lze hrát rytmus Božího srdce. Není to úžasné? Opravdu to nechci nijak přeceňovat, ale chci povzbudit všechny chváliče, včetně bubeníků: Když budeme vepředu na pódiu nebo doma v pokoji, chvalme Ho opravdově, nehrajme, ale chvalme, oslavujme Ho tím, co jsme se naučili, ale i tím, že se Mu dáme plně k dispozici, aby v tu chvíli jednal skrze nás. To má pak obrovskou moc. Chci vidět, že náš národ upřímně chválí Boha a že mu zpíváme nové, opravdu nové, písně a že pro nás čas chval nebude koncertem, ale chvílí, kdy bude Duch Svätý jednat v našich srdcích, kdy budeme žasnout nad Jeho dílem a kdy Ho budeme opravdově chválit a uctívat.

Jedním z důvodů, proč sem píšu, je i to, že bych rád nabídl zájemcům možnost učit se u mě na bicí (bicí nástroje, cajón, djembe).

Platí to především pro začátečníky, klidně i úplně nové hráče, případně pro mírně pokročilé. Nepokládám se za mistra ve hře na bicí, ale řekl bych, že už mám co předat, a to nejen co se týče hry samotné, ale i toho, co jsem se při službě ve chválách naučil a čím jsem si prošel. Chci učit lidi, kteří by rádi sloužili ve chválách (klidně pouze výhledově), protože to mi dává opravdový smysl a rád bych viděl nové kapely.

Pokud si nejste jistí, jestli je to pro vás, můžeme se sejít jednou nezávazně a pak se rozhodnete. Cena by byla 150 Kč/h, výuka buď u mě doma na Ládví, nebo ve sboru na Palmovce. Tel.: 732 408 779, e-mail: maxiturbo@volny.cz (vážně to je můj mail)

Díky
Lukáš Ondráček

Předvánoční postřehy Z IZRAELE

Každý milovník vojenské techniky by si připadal jako ve snu. Všude kolem obrněné vozy roztodivných konstrukcí a hlavně tanky, tanky, tanky... Různých typů a z různých období, seřazené ve vzorných formacích, od prastarých „vozítek“, nad kterými se dnes jen shovívavě pousmějeme, až po supermoderní izraelský tank Merkava 4.

válkách a bojích, ve kterých Izrael brání svou existenci proti obrovské přesile nepřátel. V budově památníku pak znovu vyhledávají jeho jméno, tentokrát v počítači. Lze tu totiž ke každému padlému vojákovi dohledat jeho životopis a vytisknout si ho. Na památku. Na připomínku. Izraelci totiž na svoje padlé nezapomínají a hluboce si jich váží. Pojďme se teď společně stručně podívat na Davidův život. Je příkladem toho, co obnáší žít v zaslíbené zemi.

DAVID

David se narodil roku 1950 v Haifě rodičům Rut a Jairovi. Do základní školy chodil v Kirjat Benjamin, střední školu absolvoval

Pamětní stěna v Latrunu

Nacházíme se v Latrunu nedaleko Jeruzaléma, na místě, kde ve válce o nezávislost v roce 1948 probíhaly zuřivé boje o opevněný objekt anglické strážnice. Dnes je zde památník obrněných vojsk státu Izraele. Je tu vystavena vlastní i ukořistěná vojenská technika ze všech bojů a válek, které musel Izrael vybojovat od svého založení až do současnosti.

Naše milé průvodce, Ilanu a Jehudu, kteří nás sem dovedli, ale zajímá něco jiného. Vedou nás na velký prostor ohraničený z jedné strany dlouhou a vysokou betonovou zdí. Na zdi jsou nápisy - ne, není to u nás tak běžné graffiti. Celou obrovskou plochu zaplňují jména. Spousta jmen. Tisíce jmen. Jsou to jména všech příslušníků izraelských tankových vojsk, kteří při obraně své země přinesli tu nejvyšší oběť - vlastní život. Pomalu procházíme kolem zdi a naši průvodci něco usilovně hledají. Pročítají jeden sloupec za druhým a dohadují se, kde je to správné místo. Konečně v té záplavě našli, co hledali. Jméno. Ne anonymní jméno nějakého neznámého člověka. „David byl můj bratranec,“ říká pohnutě Ilana. „Byl jako můj vlastní bratr.“ Oba nám vysvětlují, že v Izraeli prakticky neexistuje rodina, kde by v rámci širšího příbuzenstva někdo nepadl ve všech těch

památník Letadlo

v Kirjat Chajim. Jeho přátelé a příbuzní mu říkali Didi. Byl dobrým a pilným žákem, rád a hodně četl, hodně se zajímal o politiku. Také rád pracoval na zahradě svých rodičů poblíž Haify. Ve škole se podílel na činnosti hnutí „pracující mládeže“ a aktivně se účastnil společenského života. Velmi dobře vycházel s lidmi a měl přátele po celém Izraeli. Vždy se zajímal o problémy lidí kolem sebe a snažil se jim pomáhat. O prázdninách třeba pomáhal rybářům v přístavu a ti si ho velmi oblíbili.

Do armády narukoval v roce 1968 k tankovému vojsku. Absolvoval kurs pro mechaniky. Aktivita v armádě ho přivedly do oblasti Suezského průplavu. Dosáhl hodnosti seržanta a sloužil v oblasti jako navigátor. Ve službě dosahoval výborných

výsledků a byl talentovaným a náročným velitelem. V rámci své služby se zapojil i do jom-kipurské války v roce 1973. Během bojů o Suezský průplav dne 10. 8. 1973 padl.

Lidský život v několika řádcích. Pro Izraelce nic výjimečného. Vědí, že život ve vlastní zemi se neobejde bez obětí a jsou ochotni je přinést. Nejsou zbytečné. A Izraelci nikdy nezapomenou. Uvědomují si také, že ten dlouhý seznam na zdi ještě stále není konečný. Na místo padlých nastupují další. I tady, v Latrunu, jsme viděli mnoho mladých lidí v uniformách, kteří se starali o provoz památníku a zároveň prodělávali výcvik. A tak jsme za řadou vystavených tanků mohli pozorovat oddíl nováčků při pochodových cvičeních.

S různými památníky, které připomínají padlé, se lze setkat po celém Izraeli. Ve městech jsou to pamětní síně, v malíčké obci slouží jako památník letadlo - pocházel odtud letec, který zahynul při plnění bojových úkolů. V parcích stojí různé sochy, které tam nechaly postavit rodiny padlých. V trávě pod stromy lze někdy najít cedulky se jmény - za každého mrtvého jeden strom.

Podobně silnou zkušenost jsme prožili na jihu u Negevské pouště poblíž Ber Ševy. Zde se zase nachází muzeum vojenského letectva. Na obrovské ploše jsou seřazeny stroje různých typů a z různých zemí. Letadla izraelská i letadla nepřátelská. Prohlídku začínáme ve velkém dopravním letadle, kde se usadíme do sedadel a sledujeme film o jedné z nejznámějších akcí izraelského letectva - osvobození rukojmí po únosu izraelského letadla, se kterým teroristé přistáli v ugandském Entebbe. Osvobozovací akce se stala učebnicovým příkladem. Zahynuli při ní jen tři rukojmí a pouze jeden důstojník - shodou okolností bratr současného izraelského premiéra Benjaminu Netanjahu. Na závěr filmu se dozvídáme, že sedíme právě v tom letadle, které bylo tehdy uneseno.

Naše současnost vychází z naší minulosti a naše budoucnost se formuje v současnosti. Izraelci si to uvědomují. My křesťané si nyní v předvánočním čase také začínáme připomínat narození a život jednoho „Izraelce“. Jeho životopis máme zapsaný v Nové smlouvě. Narodil se v Betléme rodičům Marii a Josefovi a nakonec i on přinesl tu nejvyšší oběť. Díky ní máme otevřenou cestu k Bohu a věčný život. Právě teď se formuje budoucnost nás všech. Ježíš žil a současní Izraelci žijí s vědomím, že dobrá budoucnost se neobejde bez obětí. Ne, Ježíšovu oběť už nikdo zopakovat nemůže. Jsme však ochotní přinést tu oběť, ke které jsme povoláni?

Tak trochu zvláštní předvánoční zamyšlení...

Lumír Ptáček

DESET TIPŮ, JAK OMEZIT STRES O VÁNOCÍCH

Potkala jsem v životě řadu lidí, kteří se mi svěřili, že nemají rádi Vánoce – jsou pro ně obdobím stresu a shonu. Myslím, že to je škoda. Nebudu se tvářit, že mám vánoční přípravy v malíčku a vždy je zvládám s přehledem. Ale během let jsem se naučila pár věcí, které mi kolem Vánoc usnadňují život, a ráda se o ně s vámi podělím.

1. STANOVTE SI PRIORITY

Rozhodněte se, co vy sami považujete za „vánoční minimum“, aby vám Vánoce připadaly hezké. Proberte i s ostatními členy rodiny, jaké jsou jejich představy. Pak přemýšlejte, co z toho by se dalo ještě vypustit a co rozhodně ne. Něco přidat se dá vždycky, budete-li se na to cítit. Například se můžete dohodnout, které cukroví máte kdo nejraději, a to dělat přednostně – co na tom, že to budou „jen“ dva, tři druhy. Až když zbude čas a nálada, můžete napéct ještě něco. Anebo taky ne.

2. NAPLÁNUJTE SI NÁVŠTĚVY

Včas se širší rodinou proberte jejich představy o tom, kolik času chtějí s vámi strávit, a sdělte jim naopak svou představu. Příbuzní dokáží být nároční – ale vy jim nemusíte na vše kývnout. Nebojte se říci „ne“, pokud jsou pro vás jejich požadavky příliš zatěžující. Naplánujte si jen tolik návštěv, kolik zvládnete v klidu.

3. DÁRKY NENECHÁVEJTE NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Včas si připravte dárky k Vánocům – ať už je kupujete nebo vyrábíte. Dárky si promyslete a určete si rámcový rozpočet. Napište si seznam, noste ho s sebou a průběžně ho doplňujte a kontrolujte – zvláště, pokud máte sklon k impulsivním nákupům. Pokud to jen lze, nakupujte online. Nejste si jistí, co by vaše blízké potěšilo? Požádejte je, aby si sepsali seznam přání.

4. CO JDE, UDĚLEJTE DOPŘEDU

Napište přání k Vánocům, nakupte balicí papíry, vyrobte vánoční dekorace, připravte si těsta do mrazáku – zkrátka cokoliv lze udělat v předstihu, v předstihu udělejte. A pokud píšete blog, napište si vánoční články měsíc dopředu – jako já tenhle.

5. VYPOMOZTE SI S KAMARÁDY

Vyměňte si tipy na vhodné dárky, pohlíďte si děti v době nákupů, podělte se o cukroví, jděte společně koupit stromček... nebo si jen poskytněte vzájemnou „morální podporu“.

6. PŘIJMĚTE, CO NEMŮŽETE ZMĚNIT

Některé věci nezměníme, například to, jak se druzí chovají. Když přijmeme, že nemáme všechno a všechny pod kontrolou, a místo toho se budeme soustředit na to, co ovlivnit můžeme, dost se nám uleví.

7. ROZDĚLTE PRÁCI

Je zbytečné se ztrhat, když jsou kolem ostatní, co mohou pomoci. Pokud u vás doma má být velké rodinné setkání, zadejte každému, co má přinést. Požádejte děti, aby ozdobily stromček nebo prostřely. Nákup si nechte dovézt.

8. JEZTE TO, CO MÁTE VŠICHNI RÁDI

Nemáte doma rádi kapra? Tak proč ho mít na Vánoce? Tradiční nám nemají způsobovat zbytečné nervy. Uvařte si to, co vám chutná.

9. ODPOČÍVEJTE

Jděte na procházku. Napusťte si vanu. Začtěte se do knížky. Porádně se vyspěte. Zkrátka – odpočívejte. Jinak se na Štědrý den sesypete, a to by asi nebyly zrovna veselé Vánoce.

10. ODEVZDEJTE VÁNOCE BOHU

Během adventu si každý den udělejte čas na modlitbu a čtení Písma. Pokud máte ve vašem sboru na Štědrý den bohoslužby, zúčastněte se jich. Pokud máte sklony k perfekcionismu jako já, dejte svá očekávání „dokonalých Vánoc“ Bohu a spolehněte se na něj.

ZÁVĚREM

Když snížíme svá nerealistická očekávání, rozdělíme práci a zaměříme se na to hezké, co Vánoce přinášejí, tak bude vánoční čas příjemný a radostný. A i když náhodou něco nevyjde přesně podle plánu, můžeme je prožít jako čas vděčnosti, pospolitosti a nové naděje.

Prevzato z blogu Ráchel Bícové: blog.rachelbicova.cz

RADOSTNĚ ZVĚSTOVAT EVANGELIUM

Otcova ruka z nás činí učedníky

Pepa Hejnic, starší regionu Hostivař, se rozhodl jít příkladem. Dařilo se jim pořádat zajímavé akce, ale teprve vyučování a praxe v rámci kurzu Evangelizační exploze s Michalem Krchňákem jim přidaly na schopnosti srozumitelně sdílet evangelium s neznámými lidmi a s tím přišla i radost a naplnění.

Co kurz Evangelizační exploze přináší?

V obecné rovině schopnost jednoduše a srozumitelným způsobem sdílet evangelium lidem, s nimiž do té doby nemuší mít osobní vztah. Mně to pomohlo velmi dobře si utřídit, co vše má být součástí té dobré zprávy, jak začít a jak směřovat rozhovor. Díky kurzu umím na příznivou reakci osloveného člověka dobře navázat s nabídkou modlitby přijetí Krista, pozváním do společenství, směřovat rozhovor ke křtu.

Kurz mi hodně pomohl ve své praktické části, kdy jsem si to všechno mohl vyzkoušet – ať už třeba v parku, nebo v obchodním centru. Překonat strach z odmítnutí, ostych, obavy oslovit lidi venku. Také mě to směřovalo k modlitbám za větší lásku k lidem a za dobré motivy. Cílem není jen říci evangelium, ale ukázat na Boží lásku k lidem. I bez správných motivů je evangelium dobrou zprávou, ale je bez potřebného základu.

Co jsi původně od EE čekal?

Vnímal jsem, že sám i obecně na regionu nemáme schopnost přinášet dobrou zprávu tak, aby to bylo srozumitelné a úplné, a že takto budeme lépe připraveni, vyučení a vycvičení. Do té doby jsme dělali řadu dobrých akcí pro veřejnost, dokázali jsme lidem projevit lásku a přijetí, ale měli jsme slabinu v tahu na bránu: seznámit lidi s evangeliem a skrze to s Kristem. Slabou stránkou také bylo dělat to nenásilným způsobem, aby to nebylo šroubované a kusé.

Jak se ti podařilo zachovat, co jsi přijal?

Myslím, že velmi dobře. Jeden běh kurzu jsem absolvoval jako student, v dalším jsem působil jako trenér a staral se o záze-
mí kurzu. To, co jsem se naučil a natrénoval, dodnes příležitostně používám. Občas si také zopakují teorii, abych si udržel zdatnost, kterou jsem získal.

Přesto, že nejsem obdarováním evangelista, se podstatně rozmnožil počet mých

spontánních kontaktů a rozhovorů s nevěřícími lidmi o Bohu. Jako kdyby Bůh věděl, že jsem něco získal a chci to používat. Tak mi dává víc příležitostí. Tím spíš, že to byl můj letitý deficit, si hlídám, aby tato hříbna nebyla zakopaná.

V čem kurz zjevuje Boží otcovské srdce?

Bůh miluje své děti a přísně je vychovává (Žd 12,5nn). Dal nám určité poslání a k němu je potřeba z naší strany získat nejenom vědomosti, ale také praktické schopnosti. Kurz Evangelizační exploze, myslím, výborně naplňuje výchovu a výcvik v oblasti zvěstování evangelia. Nikdy před tím jsem nepoznal v takové míře, jak radostné a povznášející je přivádět lidi ke Kristu.

Vždycky, když jsme se vrátili z praxe, byli jsme uchození a unavení, ale šťastní. Byli jsme naplnění. Zvláště během praxe přicházelo Boží naplnění radostí z konání Jeho vůle. Občas jsem si vzpomněl na Ježíšova slova: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal a dokonal jeho dílo.“ (J 4,34). Často jsem také vnímal hlubokou Boží lásku k osloveným lidem. Také tímto způsobem se Boží otcovské srdce naplňuje v tomto evangelizačním kurzu.

„CO MŮŽEŠ
DĚLAT S NĚKÝM,
NEDĚLEJ SÁM!“

„EVANGELIZACE
BEZ MODLITBY
JE LIDSKÁ
OPOVÁŽLIVOST!“

Evangelizační exploze ve zkratce:

Kurz se koná čtyři soboty, cca jednou za měsíc. Dopoledne probíhá vyučování a nácvik ve dvojicích, odpoledne praxe v terénu, většinou ve trojicích. Ideálně chodí jeden absolvent kurzu jako trenér a dva studenti. První sobotu vedl rozhovory trenér, během dalších se to postupně měnilo. Poslední den vedli rozhovory studenti a trenér byl jako mentor a modlitební opora. Role se vyměnily, z trenérů se stali posluchači a z posluchačů ti, kdo hovoří. Tohle je na kurzu EE cenné. Můj první proběhl v září až prosinci 2016 se třemi účastníky, další běh v březnu až červnu 2017 se šesti studenty. (www.eecr.cz)

Pokračuješ ve zvěstování evangelia?

Modlívám se ráno za příležitosti a za citlivost, abych je uměl využít. Když v samocho nebo v práci řeknu jinému člověku něco, co k němu říká Boží duch, je to velice radostné a přináší to život. Chystáme se v praxi pokračovat i na podzim v Hostivaři a chceme

k tomu přizvat i další zájemce, aby mohli zažít, jak krásné je zvěstovat evangelium v ulicích. Do prvního kurzu se mi moc nechtělo, ale šel jsem jako starší ostatním příkladem, abych je nepovzbuzoval k něčemu, čeho bych se sám stránil. A dnes jsem šťastný, že

jsem tím prošel a získal schopnost sdílet se o Kristu mnohem svobodněji. Je to i pro lidi, kteří na to svým zájmem nebo dispozicemi nejsou naladěni. Velmi je to obohatí.

Ptal se Petr Hrdina

Zvěstování evangelia v praxi, Pepík Hejnic vpravo

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 20/6/0

JIH

Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: Ne 18:00—Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 51/9/25

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/8/8

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 90/8/18
Vstup: Lucie Zárubová

V neděli 24. 12. 2017 budou odpolední bohoslužby zrušeny bez náhrady. 31. 12. 2017 budou odpolední bohoslužby zrušeny, region se připojí od 10:00 hod. k regionu Palmovka.

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 103/21/24
Vstup: Jaroslava Turková, Andrej Turek ml.

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 4. 12. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 102/9/30

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 76/16/22

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/11
Křest: Sandra Pečenková, Miroslav Jarolím, Jan Červeňák

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

sbor Křesťanské společenství Praha
 IČ: 73631043
 DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
 Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
 e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
 ČSOB, pobočka Praha 1,
 Václavské nám. 32
 číslo účtu: **223775399/0300**
 konst. s.: **0558**

var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910		stavební fond
682120		Izrael a Církev
682130		dary na sborovou mládež

INFORMACE O MLÁDEŽI

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
 775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
 středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
 737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
 úterky 17:30–19:30 hod.
více info Šimon Ondráček
 736 655 882
o.saimon@volny.cz

ODROST (18–25 LET)
 pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
 737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

www.mladezpraha.kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže,
 Za Vodárnou 33/1767, 182 00 Praha 8,
 IČ: 26640627
 číslo účtu: 186564276/0300, v.s. 682102

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová, Petr Hrdina / **Korektury:** Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová

Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

1.–2. 12. **Eva Evě – víkend pro dívky od 11 do 15 let**
www.mladezpraha.kaes.cz

3. 12. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina s pěveckým sborem pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Petr Kácha – *Probud' se, kdo spí, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus (Ef 5,14b)*

Po skončení bohoslužeb bude výroční sborové shromáždění.

pondělí 4. 12. **Odrost**, 18:30–21:00

Divadelní společnost Kairos II

Na zdi a za zdi

Virtuální realita versus skutečná realita

4. 12. **od 19:30**, Divadlo bez hranic, Křesomyslova 14, Praha–Nusle (u nám. Bratří Synků) **1. PREMIÉRA**

5. 12. **od 19:30**, KD Gong, Sokolovská 191, Praha 9 (u Balabenky) **2. PREMIÉRA**

úterý 5. 12. **Porost**, 17:30–19:30

5. 12. **Místa uzdravení**
18:00–20:00, 1. patro

5. 12. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 6. 12. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Kurz Alfa**, 18:30,

7. 12. KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

7. 12. **Boží generálové / John G. Lake** – zakladatel míst uzdravení

přednáší: Petr Nový a hosté, 18:30, malý sál

7. 12. **Vánoční čtení Bible, písně a koledy**, 16:00–17:00, Veronské nám. v Hor. Měcholupech

sobota **Uzdravovací a vyučující shromáždění (Luboš Patočka)**
9. 12. 14:00–18:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

10. 12. **ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé**
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

11. 12. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

pondělí 11. 12. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 12. 12. **Porost**, 17:30–19:30

středa 13. 12. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Místa uzdravení**

14. 12. 17:00–19:00, 1. patro

14. 12. **Kurz Alfa**, 18:30, KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

pátek **Friday Young Wine**
15. 12. 19:00–24:00, velký sál

sobota **Radost v ulicích**
16. 12. 13:00–19:00, Václavské náměstí tanec, hudba, svědectví

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 18. 12. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 19. 12. **Porost**, 17:30–19:30

středa 20. 12. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Boží generálové / Smith**

21. 12. **Wigglesworth** – apoštol víry
přednáší: Petr Nový, 18:30, malý sál

24. 12. Štědrý den

neděle shromáždění regionu Palmovka, od 10:00, velký sál
region Východ – odpolední shromáždění je zrušeno

24. 12. „ŠTĚDRÁ BOHOSLUŽBA“

11:30–11:50, Veronské náměstí, Horní Měcholupy
pořádá region Hostivař

28. 12. – 2. 1. 2018

Silvestr pro mládež

Jablonec nad Nisou
www.mladezpraha.kaes.cz
kontaktní osoba Betty Bukáčková

neděle shromáždění regionu Palmovka,
31. 12. od 10:00, velký sál
region Východ – odpolední shromáždění je zrušeno,
region se připojí od 10:00 k regionu Palmovka

NOVÝ ROK 2018

2. 1. **Místa uzdravení**
úterý 18:00–20:00, 1. patro

RADOST
na Staroměstském náměstí
4/1/2018
16–19 h
hudba / tanec / svědectví

7. 1. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – *Cesta náboženství, zákona nebo milosti?*

Na závěr shromáždění společná služba starších.

8. 1. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

pondělí 8. 1. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 9. 1. **Porost**, 17:30–19:30

středa 10. 1. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Místa uzdravení**

11. 1. 17:00–19:00, 1. patro

11. 1. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál

Téma: Ze smrti do života

neděle **shromáždění v rámci regionů**

14. 1. **ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé**
18:00–20:00, Ortenovo nám. 34, škola TGM, Praha 8

pondělí 15. 1. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 16. 1. **Porost**, 17:30–19:30

středa 17. 1. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Základy křesťanského života**

18. 1. 18:30, malý sál

Téma: Nový život, křesť

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 22. 1. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 23. 1. **Porost**, 17:30–19:30

středa 24. 1. **Dorost**, 17:00–19:00

čtvrtek **Místa uzdravení**

25. 1. 17:00–19:00, 1. patro

25. 1. **Základy křesťanského života**
18:30, malý sál

Téma: Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 29. 1. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 30. 1. **Porost**, 17:30–19:30

středa 31. 1. **Dorost**, 17:00–19:00

SBOROVÝ PŮST BUDE 8. – 28. 1. 2018

Na **MÍSTA UZDRAVENÍ** je vhodné se předem přihlásit na e-mail:
mistauzdraveni@gmail.com

SBOROVÝ PŮST

SBOROVÝ PŮST

SBOROVÝ PŮST

Divadelní společnost Kairos II
vás zve na představení

Na zdi a za zdi

versus
VIRTUÁLNÍ REALITA
SKUTEČNÁ REALITA

4. 12. 2017 od 19:30 v Divadle bez hranic,
Křesomyslova 14, Praha–Nusle (u nám. bratří Synků) –
1. PREMIÉRA

5. 12. 2017 od 19:30 v KD Gong,
Sokolovská 191, Praha 9 (u Balabenky) – **2. PREMIÉRA**
Více info na www.kairos2.cz

region Hostivař

během adventu a o Vánocích

čtvrtek 7. 12. 16–17 h

Veronské náměstí v Horních Měcholupech, **veřejné Vánoční čtení podle Izaiáše a Lukášova evangelia**; kratší úseky prorocství a příběhu o narození Ježíše Krista budou prokládány zpíváním vánočních písní a koled.

neděle 10. 12. a 17. 12.

15:30–17:00h bohoslužby v Boloňské 310 (Spolkový dům – boční vchod, 1. patro). Advent jako čas očekávání má především duchovní rozměr. Souběžně probíhá tvořivý program pro děti a mládež.

neděle 24. 12. (Štědrý den)

od 11:30 do cca 11:50 „ŠTĚDRÁ BOHOSLUŽBA“

– proběhne na Veronském náměstí s následným rozdáváním dárečků, polévky a chleba potřebným a kolemjdoucím; připravujeme ve spolupráci s radnicí P15 a pod záštitou pana starosty Milana Wenzla. Radostnou atmosféru dotvoří vánoční písně a koledy.

úterý 26. 12. (2. svátek vánoční)

15:30–17:00 h VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA

na Toulcově dvoře (Kubatova 1, naproti zastávce MHD 177)
Živá hudba a výborné přátelské prostředí, po skončení bude občerstvení, čaj, káva. Můžete přinést vlastní vzorečky cukroví...

www.kshostivar.cz

ZAČÍNÁME V LEDNU 2018

ZÁKLADY KŘEŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

Prakticky zaměřený výklad Bible,
přátelská atmosféra, možnost dotazů
a osobních rozhovorů.

Kdy: 11. 1. – 12. 4. 2018
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Přednášejí: Tomáš Dittrich, David Ptáček
a Martin Šindelář

Hudba: Jiří Bešta

Vstup zdarma

ZÁKLADY 2018

T É M A T A P R O M L U V

- 1) 11. 1. Ze smrti do života
- 2) 18. 1. Nový život, křest
- 3) 25. 1. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 1. 2. Bible – Boží slovo
- 5) 8. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 15. 2. Naplnění svatým Duchem
- 7) 22. 2. Každý den s Bohem
- 8) 1. 3. Modlitba
- 9) 8. 3. Odpuštění
- 10) 15. 3. Uzdravení z nemoci
- 11) 22. 3. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 29. 3. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 5. 4. Co je to církev?
- 14) 12. 4. Pán Ježíš přijde znovu